

„Габровени“, „Дачия“, както и пушнияцитѣ на Букурещъ, нашитѣ хора ще създадатъ една партия, много по-силна отъ златото на чорбаджиитѣ, и тогава тѣ ще ги турятъ на хлѣбъ...

Сказкиѣ на Ботйова въ читалище Братска любовъ направили, щото чорбаджиитѣ да се пукатъ отъ лѣво и отъ дѣсно. На една отъ тѣхъ по любопитство да види, какво чинатъ „младитѣ“, както и да се опознае съ синѣтъ на даскалъ Ботю, който пусналъ мухитѣ между краставитѣ магарета — дошелъ и прѣдставителя на Добродѣтелната дружина — Христо Георгиевъ, но билъ принуденъ часъ по-скоро да офейка. Щомъ го забѣлѣжилъ да се окуми въ аудиторията, нашиятъ поетъ, който не билъ турилъ валѣкъ въ устата си цѣли два дни, поднесълъ такава люта чушка подъ носѣтъ на букурешкия богаташъ, щото улицитѣ, и безъ това тѣсни въ Букурещъ, му се видѣли още потѣсни. „Единъ кютюкъ виждамъ да е дошелъ тука, единъ отъ онѣзи, които служатъ богу и мамону, единъ търтей, който би продалъ и майка си за пари: единъ ортакъ на тиранитѣ и изядникъ на сиромашѣта. Какво може да очакваме отъ Добродѣтелната дружина, какво може да очакваме отъ васъ? Между чорбаджията и хжша има изкопана дѣлбока пропасть и азъ не вѣрвамъ, че както хжша залага живота си за дѣлото, сжщо и чорбаджията ще продаде своята мушия за народното благо. Ние сме проповѣдници на други начала, ние сме партизани на кървава революция, неумолима, и отъ кютюци не се нуждаемъ“ — завършилъ Ботйовъ апострофѣтъ си къмъ Христо Георгиева, комуто въ това врѣме се виждалъ само гърбѣтъ извънъ вратата на аудиторията.

Слѣдъ тиранитѣ, слѣдъ султана, очевидно чорбаджиитѣ яли най-немилостивия пердахъ отъ Христо Ботйовъ. „Тѣй се трѣбва — насърчавалъ Левски: ко-